

[Mimi Jakobsen]

jeg ikke har fundet det frem, men det er noget, vi vil interessere os for. Jeg bryder mig ikke om tanken om, at der er nogle mennesker, der ikke må de mest indlysende naturlige ting, som alle andre i øvrigt har ret til.

Fra CD's side ser vi positivt på de nye skærpede forsørgelseskrav, altså spørgsmålet om, at det nu skal godtgøres – og ikke bare skrives under på – at man kan påtage sig forsørgelsen. Det er irriterende med de sandsynligvis ganske få sager, men vi vil gerne gå så langt som til at sige, at hvis man afgiver et løfte om, at man kan forsørge dem, det drejer sig om, så må det også være i orden, at de sociale myndigheder finder ud af, om det er holdbart.

Proformægteskaber er CD imod. Det var vi også sidst, vi drøftede det. Hvem er ikke det? Jeg er meget i tvivl om, om det har den store effekt at hæve grænsen fra 2 år til 4 år, men skal vi gøre det, må jeg i hvert fald sige til justitsministeren, at det bliver ikke uden en helt klar undtagelsesregel for de kvinder, som bliver ramt af vold, og som har valget mellem at leve i et horribelt ægteskab i to år eller at blive udvist. Det må jeg sige. Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget, at der er nævnt undtagelsestilfælde, hvor der er tale om, at den herboende dør eller kommer i fængsel eller på hospitalet. O.k. Men det er ikke godt nok. Vi må have en helt klar undtagelsesbestemmelse, der sikrer specielt de kvinder, der kommer i denne situation. Vi har stribevis af eksempler – f.eks. fra Kvindehemmet på Kastelsvej, som jeg tror alle kender – på kvinder, der kommer ind i den her situation. Vi kan ikke have de forhold gældende. Så hvis vi overhovedet skal drøfte en forøgelse af kravet til de 4 år, må det være med denne undtagelse. Det er ultimativt, vi kan ikke lade de kvinder i stikken på den måde.

I øvrigt vil jeg gerne bede om ministerens vurdering af, om der ikke er en mulighed for, at man i stedet kunne se på strafferammen for de forhold, hvor man opdager, at der har været penge mellem folk, hvor man decideret laver økonomisk forretning ud af at gifte sig med en, der skal have en opholdstilladelse. Jeg vil gerne have, vi undersøger, om man ikke ad den vej kunne gøre nok så meget i stedet for fire-årsreglen.

Med hensyn til effektivisering må jeg sige, at det vil vi jo gerne alle sammen. Af hensyn til alle parter er det naturligvis rimeligt at få bragt

den sagsbehandlingstid så langt ned, som den overhovedet kan komme. Men vi må som andre ordførere selvfølgelig tage det forbehold, at det skal være under hensyntagen til retssikkerheden. Det skal være under hensyntagen til, at det kan være besværligt overhovedet at få oplysninger frem i disse sager inden for et meget kort tidsrum, og derfor kan alt ikke ekspederes fra den ene lørdag til den anden mandag.

Men dér, hvor man kan effektivisere, uden at retssikkerheden bliver tilsidesat, vil vi gerne være med. Er det f.eks. rigtigt, som jeg har hørt – og det kan ministeren tage stilling til en anden dag måske – at man tit oplever, at en asylsøger først får et mundtligt afslag på sin ansøgning, men så kan der gå 3-4 måneder, før det skriftlige afslag kommer? Det synes jeg ikke er rimeligt. Så må man da oppe sig lidt og se at få skrevet det afslag, så snart man har meddelt afslag mundtligt. Der kan være ressourcemæssige grunde til, at det ikke går hurtigere, men det bør gå hurtigere, hr. minister. Det vil vi meget gerne drøfte nærmere.

Det med fingeraftrykkene synes jeg er utrolig svært. Jeg er meget enig med SF's ordfører og i øvrigt også med fru Birthe Rønn Hornbech, som sagde, at vi skal passe på med, hvor meget vi udsætter folk for, der kommer hertil, og som har været vant til det dér med fingeraftryk og fotografering forfra og i profil osv. De har i mange tilfælde været udsat for en rystende behandling dér, hvor de kom fra, så lad os lige tænke over, hvad det er, vi møder dem med, når de kommer hertil. Jeg vil ikke afvise det 100 pct., for det er selvfølgelig et problem for os alle sammen, at der opstår disse irriterende enkeltsager på grund af nogle, der svindler, så det gør ondt på os alle sammen. Men vi må drøfte det under udvalgsbehandlingen, mere kan jeg ikke sige.

Jeg ved ikke, om det var CD, fru Birte Rønn Hornbech henviste til vedrørende Flygtningenevnets status og sammensætning. Jeg vil gerne melde mig som en af dem, der nævnte det. Jeg synes, at de senere års udvikling har vist – og jeg skal ikke nævne nogen specielle sager – at spørgsmålet om asyltildeling egner sig ufattelig dårligt til politiske slagsmål. Vi er i CD meget indstillet på at overveje, om vi ikke kunne få lagt den endelige afgørelse over til Flygtningenevnet. Vi skal måske så drøfte sammen-